

အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် ဘာသာစကားရွေးချယ်မှု - စိန်ခေါ်မှုများနှင့် အခွင့်အလမ်းများ

ဗြိတိသျှ အကယ်ဒမီမှ ပြင်သစ်နိုင်ငံအရှေ့တိုင်းပညာရပ်များလေ့
လာရေးကျောင်း (ခေါ်) École française
d'Extrême-Orient (EFEO)နှင့် မိတ်ဖက်ဖွဲ့ပြီး ကြီးမှူးကျင်းပသော
အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ၏ ဆွေးနွေးချက်များကို အနှစ်ချုပ်တင်ပြခြင်း။

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ရက်တွင်
ကျင်းပသော အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ
မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

မာတိကာ

အနှစ်ချုပ်	၃
နိဒါန်း	၅
မြန်မာနိုင်ငံ၌ အင်္ဂလိပ်စာအသုံးပြုမှု၊ အကျဉ်းချုံး သုံးသပ်တင်ပြခြင်း	၇
မြန်မာတက္ကသိုလ်များတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားအသုံးပြုမှု	၉
အခြားနိုင်ငံများမှ အတွေ့အကြုံများ	၁၁
မလေးရှားနိုင်ငံ	၁၁
ထိုင်းနိုင်ငံ	၁၂
အာရှနှင့် အာရှအလွန် အခြားနိုင်ငံများ	၁၃
ဆက်လက်စဉ်းစားသုံးသပ်ရန်တွေ့ရှိချက်များနှင့် ပြဿနာများ	၁၇
ဗြိတိသျှအကယ်ဒမီ	၁၉
ပြင်သစ်နိုင်ငံအရှေ့တိုင်းပညာရပ်များလေ့လာရေးဌာန (École française d'Extrême-Orient)	၁၉

အနှစ်ချုပ်

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အဆင့်မြင့်ပညာရေးအတွက် အကောင်းဆုံးသော သင်ကြားမှုဘာသာစကားမှာ အင်္ဂလိပ်စာ ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော် မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့်များတွင် အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားခြင်းကို ပို၍ အရှိန်မြှင့် အားသွန် သင်ကြားခြင်းသည် ဒေသန္တရတက္ကသိုလ်များတွင် ယခုလက်ရှိ တွေ့ကြုံနေရသော ပြဿနာများအတွက် အဖြေဖြစ်လာမည်လား။

အထက်ပါမေးခွန်းများကို စဉ်းစားဆွေးနွေးရန်နှင့် အရှေ့တောင်အာရှဒေသသာမက အခြားနိုင်ငံများမှပါ ရရှိလာသော သင်ခန်းစာများ မျှဝေမှုကို မြှင့်တင်ပေးရန် မြန်မာနိုင်ငံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ဟောင်ကောင်၊ ဩစတြေးလျနိုင်ငံနှင့် ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်းနိုင်ငံတို့မှ ပညာရှင်များကို ဗြိတိသျှ အကယ်ဒမီနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံအရှေ့တိုင်းပညာရပ်များလေ့လာရေးကျောင်းတို့မှ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါသည်။ လက်ရှိ လုပ်ဆောင်နေဆဲဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဘက်စုံပါဝင်သည့် ပညာရေးကဏ္ဍ ပြန်လည် သုံးသပ်ချက် လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် အချက်အလက်များ ပံ့ပိုးပေးရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဤအစီရင်ခံစာသည် ဆွေးနွေးမှုများ၏ ရလဒ်များကို အနှစ်ချုပ် တင်ပြထားသည့်အပြင် ပေးအပ်လိုသော အဓိက သတင်းစကားများကိုလည်း ဖော်ထုတ်ထားပါသည်။

- မြန်မာနိုင်ငံရှိ တက္ကသိုလ်များအတွက် အကောင်းဆုံးသော ဘာသာစကားမူဝါဒ ရွေးချယ်မှုသည် အင်္ဂလိပ်စာ သို့မဟုတ် မြန်မာစာ မဟုတ်ပဲ ထိုဘာသာစကားနှစ်ခုကို တွဲစပ်ထားခြင်းများက အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
- သင်ယူမှုဖြစ်စဉ်ကို နိုင်ငံခြားနှင့် လိုက်နာရေး ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်မှု အလိုအလောက် မရှိသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများအတွက် ဘာသာစကားပံ့ပိုးမှုကို (မြန်မာဘာသာဖြင့် ဖြစ်စေ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဖြစ်စေ) ပေးအပ်သင့်ပါသည်။
- အင်္ဂလိပ်လိုရာ မြန်မာလိုပါ နှစ်မျိုးလုံးဖြင့် သင်ကြားမှု နည်းစနစ်များ ပိုမို ကောင်းမွန်စေရန် ရည်မှန်းထားသော လုပ်ငန်းစဉ် ကျွမ်းကျင်မှု စွမ်းရည်မြှင့် သင်တန်းများကို တက္ကသိုလ် ဆရာ၊ ဆရာမများအတွက် လိုအပ်ပါသည်။
- မူလတန်းမှစ၍ အဆင့်မြင့်ပညာရေးအဆင့်အထိ ဘာသာစကားမူဝါဒသည် ခိုင်မာသော အုတ်မြစ်ပေါ်တွင် ရပ်တည်ရမည်ဖြစ်ပြီး အားလုံးဘက်စုံပါဝင်သည့် ချဉ်းကပ်မှု နည်းလမ်းပေါ်တွင် အခြေခံသင့်ပါသည်။
- မူလတန်း သို့မဟုတ် အလယ်တန်းအဆင့်များတွင် အင်္ဂလိပ်စာ ပို၍ သင်ကြားမှုကို စတင်ခြင်းသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် ကြုံတွေ့နေရသည့် ဘာသာစကားနှင့် ဆက်စပ်သော စိန်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် ကူညီနိုင်လိမ့်မည်ဟု မယူဆနိုင်ပေ။
- အချို့သော တက္ကသိုလ်များတွင် ရွေးချယ်ထားသော ဘာသာရပ်အချို့အတွက် "အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် သင်ကြားသည့်"

- နိုင်ငံတကာလမ်းကြောင်း” ဖော်ထုတ်ပေးခြင်းသည် ထည့်သွင်းစဉ်းစားထိုက်သော ရွေးချယ်စရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။
- အချို့သော ဘာသာရပ်များကို ဘာသာစကားတစ်ခုတွင် သင်ကြားခြင်းက အခြားတစ်ခုဖြင့်သင်ခြင်းထက်ပို၍ သင့်တော်သော်လည်း မူဝါဒချမှတ်သူများနှင့် ပညာရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကို ဆောင်ရွက်သူများသည် “ဘာသာစကားတိမ်ကောမှု” (domain collapse) ဟူသော အန္တရာယ်ကို ကြုံတင်၍ သတိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။
- မြန်မာနိုင်ငံသည် နိုင်ငံတော် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် အရေးကြီးသည်ဟု ယူဆသော ဘာသာရပ်များတွင် အသုံးပြုရန် အဆင့်မြင့် မြန်မာစာသုံး ဖတ်စာအုပ်များကို ထုတ်လုပ်ရန်အတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသင့်ပါသည်။
- မြန်မာစာအဖွဲ့ကဲ့သို့သော အမျိုးသားအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများသည် မြန်မာစာအတွက် အဘိဓာန်များ၊ ဘာသာပြန်သည့် အလေ့အထ ကျင့်တုံးများနှင့် ဒစ်ဂျစ်တယ်ရင်းမြစ်များကို ခေတ်နှင့် အညီရှိစေရန် ဦးတည်ပြီး ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။

နိဒါန်း

မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် ဘာသာစကား ရွေးချယ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် မူဝါဒအပိုင်းတွင် ပြောင်းလဲမှုများ ရှိခဲ့ပါသည်။ လက်ရှိတွင် အမျိုးသားပညာရေး ဥပဒေ၌ တက္ကသိုလ်များနှင့် ဌာနများကို အင်္ဂလိပ်စာဖြစ်စေ၊ မြန်မာစာဖြစ်စေ၊ ဤဘာသာစကားနှစ်မျိုးကို ပေါင်းစပ်ခြင်းမျိုးဖြစ်စေ ၎င်းတို့နှစ်သက်သည့် သင်ကြားမှုဘာသာစကားကို ရွေးချယ်ခွင့် ပြုထားပါသည်။ ထိုသို့ ရွေးချယ်ခွင့်ပေးသည့် အလေ့အထကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံရှိ အားလုံးသော အဆင့်မြင့် ပညာရေးဌာနများမှ စကား အသုံးအနှုန်းများနှင့် သဘောတရားများကို မြန်မာစာဖြင့် ရှင်းပြနိုင်သော်လည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားကိုသာ တစ်ခုတည်းသော သင်ကြားမှု ဘာသာစကားအဖြစ် အသုံးပြုသည် မူဝါဒကို ကျင့်သုံးသည့်နီးပါး ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။ အမျိုးသားပညာရေးစနစ်ကို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ရန်နှင့် ပြန်လည် အသက်ဝင်အောင် လုပ်ဆောင်ခြင်းတို့ကို မူဝါဒချမှတ်သူများနှင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းများ၏ အုပ်ချုပ်သူများအကြား ဆွေးနွေးသည့်အခါ သင်ကြားမှုကို အင်္ဂလိပ်လိုဖြင့် ပို့ချသင့်သည်ဟူသော အမြင်သည် အများစုလက်ခံထားသည့် အယူအဆ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်မှာ အင်္ဂလိပ်စာသည် စီးပွားရေး၊ သိပ္ပံပညာနှင့် နိုင်ငံတကာရေးရာကဏ္ဍများတွင် လွှမ်းမိုးသည့် ဘာသာစကားဖြစ်ခြင်းကြောင့် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကျောင်းသူများ အနေဖြင့် ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့လာရမည့် အရေးကြီးဆုံး ဘာသာစကားမှာ အင်္ဂလိပ်စာ ဖြစ်သည်ဟူသော မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ကျယ်ပြန့်စွာ လက်ခံထားကြသည့် ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ထင်ဟပ်နေပါသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဆင့်မြင့်ပညာရေးဌာနများတွင် အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် သင်ကြားပေးသည့် စနစ်ကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် စိန်ခေါ်မှုများစွာကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါသည်။ တစ်ဖက်တွင် ကျောင်းသူကျောင်းသားများနှင့် ဆရာ၊ဆရာမများအကြား တက္ကသိုလ်ပညာအဆင့် အင်္ဂလိပ်စာ ပိုင်နိုင်မှုမှာ နည်းပါးလှသည်။ အခြားတစ်ဖက်မှကြည့်လျှင် အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ရေးသားထားသည့် သင်ကြားရေး စာရွက်စာတမ်းများသည်လည်း ဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ ခေတ်နောက်ကျကျန်နေခဲ့ပြီး တက္ကသိုလ်ဌာနအများစုတို့သည် မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော ဖတ်စာအုပ်များကိုလည်း အရန်ရင်းမြစ်များအဖြစ် အားကိုးအားထားပြုရန် ဆန္ဒမရှိကြပေ။ ထိုသို့သော နောက်ခံအခြေအနေတွင် ဒေသခံ ပညာရေးကဏ္ဍ ပညာရှင်များနှင့် မူဝါဒချမှတ်သူများအနေဖြင့် တိုး၍ ရင်ဆိုင်လာရသည့် အဓိကမေးခွန်းများမှာ ထိုသို့သော အခြေအနေတွင် အင်္ဂလိပ် ဘာသာစကားသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဆင့်မြင့် ပညာရေးအတွက် အကောင်းဆုံး သင်ကြားမှုဘာသာစကား ဖြစ်ပါသလား။ အကယ်၍ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့်များတွင် အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားမှုကို ပို၍ အရှိန်အဟုန် မြှင့်မားအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ယခုလက်ရှိ တွေ့ကြုံနေရသည့် ပြဿနာများအတွက် အဖြေရရှိလာမည်လား ဟူသော မေးခွန်းများဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂလိပ်စာဖြင့်သင်
ကြားပေးသည့်စနစ်
ကျင့်သုံး ခြင်းကြောင့် စိ
န်ခေါ်မှုများစွာကိုဖြစ်ပေါ်
လာစေပါသည်။

ဤအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲကို ဗြိတိသျှအကယ်ဒမီမှ ပြင်သစ်အရှေ့တိုင်းပညာရပ်များလေ့လာရေးကျောင်းနှင့် အတူပူးတွဲ၍ ကြီးမှူးကျင်းပခြင်းဖြစ်ပြီး အချက်အလက်များကို ကောင်းစွာသိရှိပြီး မူဝါဒဘက်ကို ဦးတည်သော ဆွေးနွေးမှုတစ်ခုကို ပံ့ပိုးပေးနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ထားပါသည်။ ဆွေးနွေးမည့်အကြောင်းအရာမှာ အထူးသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အနေအထားတွင် အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် ဘာသာစကားရွေးချယ်မှု အရေးပါပုံနှင့် အရှေ့တောင်အာရှဒေသအတွင်းမှ နိုင်ငံများအကြား ရရှိထားသော သင်ခန်းစာများ မျှဝေခြင်းကို မြှင့်တင်ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဟောင်ကောင်၊ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ဩစတြေးလျနိုင်ငံနှင့် ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်းနိုင်ငံတို့မှ ဘာသာစကားမူဝါဒ၊ ဘာသာစကား နှစ်မျိုးနှင့် ဘာသာစကားများစွာ အသုံးပြုသည့် အဆင့်မြင့်ပညာရေးနှင့် လူမှုဘာသာဗေဒ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များကို အတူစုစည်းပေးရုံမျှမက ဒေသခံ မူဝါဒချမှတ်သူများနှင့် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သော ဒေသအတွင်း အခြေစိုက်သည့် အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်များထဲမှ လက်ရွေးစင် အုပ်စုတစ်စုကိုလည်း စုစည်းပေးခဲ့ပါသည်။ တင်ပြဆွေးနွေးမှုများသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် အင်္ဂလိပ်စာကို

အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ ပညာရေးလောကမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းတို့၏ ရေရှည် အကျိုးစီးပွားများကို မည်မျှအထိ ပံ့ပိုးပေးနိုင်ကြောင်း သို့တည်းမဟုတ် ဘာသာစကားနှစ်ခု သို့မဟုတ် ဘာသာစကားများစွာရှိသည့် အမွေအနှစ် သို့မဟုတ် မျှော်လင့်ချက်များရှိသည့် နိုင်ငံများအတွင်း အမျိုးသား စီးပွားရေးကို မည်မျှအထိ အထောက်အကူပြုနိုင်မည်ကို အဓိကထားခဲ့ကြပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာသည် မြန်မာနိုင်ငံကို အာရုံစိုက်ပြီး အဆင့်မြင့်ပညာရေးအတွက် ဘာသာစကား ရွေးချယ်မှု၏ သက်ရောက်မှုများကို မြန်မာ့ ပညာရေးလောကမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မူဝါဒချမှတ်သူများသာမက နိုင်ငံတကာ ပညာရေး အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များဟူသည့် ကျယ်ပြန့်သော ပရိသတ်ကို သတင်းအချက်အလက်များ အသိပေးနိုင်ရန် အတွက် ကျင်းပခဲ့သော ဆွေးနွေးမှုများကို အနှစ်ချုပ် တင်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ အင်္ဂလိပ်စာ အသုံးပြုမှု၏ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်း အကျဉ်းချုပ်ဖြင့် စတင်ပြီး အခြေအနေ၊ အနေအထားအရ ထည့်သွင်း စဉ်းစားနိုင်ရေး ဘာသာစကား အသုံးပြုမှုနှင့် ဆိုင်သည့် မေးခွန်းများကို အထောက်အကူအဖြစ် ပေးထားပါသည်။ ဆက်လက်ပြီး အရှေ့တောင်အာရှနှင့် အခြားသော နေရာများမှ အတွေ့အကြုံများနှင့် ရရှိထားသည့် သိမြင်နားလည်မှုများကို မီးမောင်းထိုးပြထားပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဤအစီရင်ခံစာသည် ဆက်လက်၍ ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်ရန် အဓိက တွေ့ရှိချက်များနှင့် အကြံပြုချက်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌မှ အင်္ဂလိပ်စာအသုံးပြုမှု အကျဉ်းချုံး သုံးသပ်တင်ပြခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံသည် တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်အရသာမက ဘာသာစကားအရပါ မတူကွဲပြားမှု ကြီးမားသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာစာသည် ရုံးသုံးဘာသာစကားဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်းလူဦးရေ အရေအတွက် ငါးဆယ့်တစ်သန်းကျော်ထဲမှ သန်း၃၀ကျော် ပြောကြားသုံးစွဲသည့် မိခင်ဘာသာစကားတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တိုင်းရင်းသား ဘာသာစကားပေါင်း များစွာ ရှိသော်လည်း အဆင့်မြင့်ပညာရေး၌ ဘာသာစကား ရွေးချယ်ရာတွင် မြန်မာစာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာ နှစ်ခုကိုသာ အဓိကထား ရွေးနှေးကြပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် မြန်မာစာကို အခြေခံ၍ ကြွယ်ဝသော အတွေးအခေါ်နှင့် စာပေယဉ်ကျေးမှု ရှိခဲ့သော်လည်း ၁၈၂၀ခုနှစ်တွင် ကိုလိုနီအဖြစ် တဖြည်းဖြည်း စတင်ချဲ့ထွင်ခံရမှုကြောင့် အင်္ဂလိပ်စကားသည် အစိုးရ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် “ခေတ်မီကမ္ဘာ”၏ ဘာသာစကား ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်ရေးတွင် အလုပ်လုပ်ရန် အိန္ဒိယတိုက်ခွဲမှလည်း ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူ မြောက်များစွာကို ဗြိတိသျှတို့က ရန်ကုန်မြို့သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ တရုတ်လူမျိုး ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူများနှင့်အ တူ ဤမြန်မာလူမျိုးမဟုတ်သည့် ရပ်ရွာလူထုများသည် ကိုလိုနီစီးပွားရေး၏ ကျောရိုးဖြစ်လာခဲ့ပြီး အင်္ဂလိပ်စာကို ပို၍နှစ်သက်ကြကာ တခါတရံတွင် အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစားကြားသာမက ထိုလူတန်းစားနှင့် ဆက်သွယ်ပြောကြားနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်း ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ဟိုစဉ်က ရန်ကုန်သည် ဘက်ပေါင်းစုံမှသုံးသပ်လျှင် သူမတူအောင် ထူးခြားနေပြီး အခြားသော မြို့တော်များ၊ အခြားသော ဒေသများကို ထင်ဟပ်မှုတော့ မရှိပေ။ ရန်ကုန်ဟု နာမည်ပေးထားသော မြို့ကြီး၏ အခြေအနေသည် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ဘာသာစကားနှင့် ပတ်သက်လျှင် ဗဟိုအချက်အချာ ကျပါသည်။ ယခုအခါတွင် နေပြည်တော်မှ နိုင်ငံရေးဗဟိုဌာနအဖြစ် ရန်ကုန်မြို့၏ နေရာကို အစားထိုးရသော်လည်း ရန်ကုန်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ယဉ်ကျေးမှု၊ စီးပွားရေးနှင့် အတွေးအခေါ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မြို့တော်ဖြစ်နေဆဲ။ ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်တွင် အခြေစိုက်သော အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစားများ၏ ဘာသာစကား ရွေးချယ်မှုများသည် တစ်နိုင်ငံလုံးအပေါ်တွင် လွှမ်းမိုးနိုင်မှု ရှိပါသည်။

ရန်ကုန်တွင် အင်္ဂလိပ်စာ သုံးစွဲမှုကို နေရာတကာတွင် တွေ့နိုင်ပါသည်။ ၂၀၁၀ခုနှစ် နိုင်ငံရေးပြောင်းလဲမှုများမှ စပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်များစွာကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ပေးထားသော အမည်များ သို့မဟုတ် မြန်မာစကားလုံးများကို အင်္ဂလိပ်အသံထွက်ဖြင့် ရေးသားထားသည်များကို တွေ့ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံကူး လက်မှတ်များသည်လည်း အခြားသော အစိုးရထံသို့ တင်သွင်းရသည့် ပုံစံများ၊ စာရွက်စာတမ်းများအလားတူပင် တစ်ခုလုံးကို အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ရေးသားထားပါသည်။ အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ပညာသင်ကြားခဲ့ကြသော မြန်မာများသည်လည်း စကားပြောသည့်အခါတွင် အင်္ဂလိပ် စကားလုံးများကို ရောနှောပြောဆိုလေ့ရှိပြီး၊ မြန်မာအသုံးအနှုန်းများရှိသည့် အရာဝတ္ထုများ၊ သဘောတရားများကို ပြောသည့်အခါတွင်ပါ အင်္ဂလိပ်စကားလုံး ညှပ်၍ သုံးတတ်ကြပါသည်။ ထို့အပြင် စံနှုန်းသေချာစွာ သတ်မှတ်ထားမှု မရှိခြင်းကြောင့် ခေတ်မီအီလက်ထရောနစ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများတွင်

မြန်မာစကားလုံးများကိုသုံးစွဲရသည်မှာ အလွန်အမင်း ခက်ခဲလှပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်မှုမှ ၁၉၄၈ခုနှစ်တွင် လွတ်လပ်ရေးရခဲ့သည်ဟု ဆိုသော်လည်း အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ပြောဆိုသုံးစွဲလုပ်ကိုင်မှုသာ အမှန်တကယ် “တရားဝင်” သို့မဟုတ် “အတည်” ဖြစ်သည်ဟူသော အာရုံတစ်ခု ကျန်နေဆဲဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုအတူပင် မြန်မာနိုင်ငံပြင်ပတွင် တစ်ကမ္ဘာလုံးနှင့် ဆက်သွယ်ပြောကြားနိုင်ရန် အင်္ဂလိပ်စာသည် အဓိကဘာသာစကားဖြစ်သည်ဟု အများက

အင်္ဂလိပ်စာကို
ရုံးသုံးစကား သို့မဟုတ်
အသိအမှတ်ပြုထားသော
ဘာသာစကားအဖြစ် သုံးစွဲသည့်
စကားပုံ၊ မလေးရှား စသည့်
အခြားဗြိတိသျှ ကိုလိုနီနိုင်ငံဟော
င်းများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင်
မြန်မာနိုင်ငံသည်
မည်မျှအတိုင်းအတာအထိ
အင်္ဂလိပ်စကားပြောသောနိုင်ငံ
လုံးဝ မဟုတ်သည်ကို
မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်တွင်းမှသာမက
ပြည်ပမှ ပုဂ္ဂိုလ်များပင်
သဘောပေါက်ကြပုံ မရှိပေ။

လက်ခံထားကြသည့် ယူဆချက် တစ်ခုလည်း ရှိနေပါသည်။ လူပေါင်းများစွာတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့မှနေ၍ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ခံခဲ့ရ၍ ယခုအချိန်တွင် အမှီလိုက်ရန် လိုအပ်သည်ဟု ခံစားကြရသည်။ မကြာခဏ ထောက်ပြငြင်းခုံမှုများရှိသော်လည်း ထိုသို့ အမှီလိုက်ရန် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ အင်္ဂလိပ်စာကို အသုံးပြုခြင်းဟု ယူဆကြသည်။

အင်္ဂလိပ်စာကို ရုံးသုံးစကား သို့မဟုတ် အသိအမှတ်ပြုထားသော ဘာသာစကားအဖြစ် သုံးစွဲသည့် စကားပုဒ်၊ မလေးရှား စသည့် အခြားဗြိတိသျှ ကိုလိုနီနိုင်ငံဟောင်းများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံသည် မည်မျှအတိုင်းအတာအထိ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသောနိုင်ငံ လုံးဝ မဟုတ်သည်ကို မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်တွင်းမှသာမက ပြည်ပမှ ပုဂ္ဂိုလ်များပင် သဘောပေါက်ကြပုံ မရှိပေ။ တချိန်တည်းမှာပင် ကိုလိုနီအစိုးရနှင့် လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာလ အစိုးရများလက်ထက်တွင် အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ပညာသင်ကြားခဲ့ကြရသော သက်ကြီးမျိုးဆက်ဟောင်းများထဲမှလည်း လူအတော်များများ ကျန်သေးသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်စကားပြောနိုင်ငံတစ်ခုအဖြစ် မြန်မာ့လူမှုအဖွဲ့အစည်းမှ လူအများစုအား ထင်မြင် ယူဆစေသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ မြန်မာနိုင်ငံတွင် သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် အင်္ဂလိပ်စာကို အသုံးပြုသည်မှာ အခွင့်ထူးခံ လက်တစ်ဆုပ်စာ လူတန်းစားများအတွက်သာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ လူငယ်မျိုးဆက်သစ်များတွင် အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် အခြေခံ ဆက်သွယ်ပြောကြားနိုင်သော စွမ်းရည်အနည်းငယ် ရှိကြသော်လည်း အဆင့်မြင့်ပညာရေးကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် လေ့လာလိုက်စားရန်အတွက် အရည်အသွေး ပြည့်ဝမှုမှာ များသောအားဖြင့် မရှိကြပေ။

မြန်မာတက္ကသိုလ်များတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားအသုံးပြုမှု

၁၉၆၄ခုနှစ် ဦးနေဝင်း အစိုးရ လက်ထက်တွင် စတင်ပြီး ဖတ်စာအုပ်များနှင့် အခြားသော တက္ကသိုလ်တွင် အသုံးပြုသည့် သင်ရိုးညွှန်းတမ်းများ၊ သင်ကြားသည့် စာရွက်စာတမ်းများအားလုံးကို မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသည့် ခေတ်တစ်ခု ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က အင်္ဂလိပ်စာကို ကိုလိုနီဘာသာစကားတစ်ခုအဖြစ် ရှုမြင်ကြသဖြင့် တက္ကသိုလ်မှဘာသာအရပ်များကို အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် မသင်တော့ပဲ။ အင်္ဂလိပ်စာကို သင်ကြားပေးမှု အဆင့်သည်လည်း ဆိုးရွားကျဆင်းခဲ့ပါသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးသည်လည်း တဟုန်ထိုး ထိုးကျသွားသဖြင့် လူများစွာတို့သည် မြန်မာစာကို စီးပွားရေး မအောင်မြင်မှု၊ အမြင်ကျဉ်းမြောင်းမှုတို့နှင့် တွဲစပ်၍ စတင်ယူဆလာကြပုံရှိပြီး မြန်မာစာကို “မလုံလောက်သောဘာသာစကား”အဖြစ် စဉ်းစားလာကြသည်။ ရလဒ်အဖြစ် ၁၉၈၀နှစ်များတွင် အမျိုးသားအဆင့် မူဝါဒ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၅ခုနှစ်မှ စတင်ပြီး အင်္ဂလိပ်စာသုံး ဖတ်စာအုပ်များကို တက္ကသိုလ်များတွင် ပြန်လည်အသုံးပြုခဲ့ရာ ၁၉၉၀ခုနှစ်ရောက်လျှင် အင်္ဂလိပ်စာတစ်ခုတည်းကိုသာ အသုံးပြုခြင်းသည် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသား အများစု၏ မပြည့်မီသော ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်မှုများကို ငဲ့ညှာပေးရန် ကြိုးစားသည့်အနေဖြင့် အင်္ဂလိပ်စာကို တခြားသော အဓိကဘာသာရပ်များနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ၍ သင်ကြားပေးရန် တက္ကသိုလ်များတွင် သင်ကြားမှု ပုံစံကိုလည်း ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။ တက္ကသိုလ်ဆရာ၊ ဆရာမများကိုလည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာ “မွမ်းမံ” သင်တန်းများပေးခဲ့ပြီး မကြာခင်တွင် ထိုဆရာ၊ ဆရာမများသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာရပ်အလိုက် မှတ်စုများကို ရေးသားလာခဲ့ကြပြီး ကျောင်းသားကျောင်းသူများအား ဖြန့်ဝေပေးခြင်းအားဖြင့်လည်း အလွတ်ကျက်မှတ်ပြီး စာမေးပွဲဖြေသည့် အကျင့်များကို တိုးလာစေခဲ့ပါသည်။ ထိုဆရာ၊ ဆရာမ၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသည့် မှတ်စုများသည် ဖတ်စာအုပ်များထက်ပင် တဖြည်းဖြည်း ပို၍ အရေးကြီးသွားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှ လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ

အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်ဆွေးနွေးသူများသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ တစ်ခုတည်းကိုသာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဆင့်မြင့် ပညာရေးတွင် တစ်ခုတည်းသော သင်ကြားမှုဘာသာစကား သို့မဟုတ် ပို၍ နှစ်သက်သော သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် အသုံးပြုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး သူတို့၏ ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည် ပြောပြသလို ထိုသို့ အသုံးပြုခြင်း၏ သက်ရောက်မှုကိုလည်း ရှင်းပြခဲ့ကြပါသည်။

- နိုင်ငံခြားသား ပညာရေးလောကသားတစ်ဦးသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားသုံး ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် အင်္ဂလိပ်စာပေ အစီအစဉ်တစ်ခုကို စတင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး ထိုသူမှနေ၍ ကျောင်းသူကျောင်းသားများကို အဖွဲ့လိုက် လေ့ကျင့်ခန်းများ လုပ်ခိုင်းသည့်အခါတွင် မြန်မာစကားဖြင့် ဆွေးနွေးခြင်းသည် ကောင်းကြောင်း ထောက်ပြ ဆွေးနွေးသွားခဲ့ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အမြင်အရ ထိုသို့ မြန်မာစကားဖြင့် ဆွေးနွေးခွင့် ပေးခြင်းအားဖြင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသည် သူတို့ ဖတ်နေသော အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ဆွေးနွေးမှုများကို လုပ်ဆောင်နိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို့အပြင် မြန်မာစာသည် ကျောင်းသူကျောင်းသားများကို အကြောင်းအရာပိုင်း ရှင်းပြရာတွင်လည်း မရှိမဖြစ် လိုအပ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုကျောင်းသူကျောင်းသားများသည် မြန်မာစာကို အသုံးပြုခွင့်ရသည်မှာ ၎င်းတို့၏ သင်ယူမှုဖြစ်စဉ်အတွက် အလွန် အထောက်အကူဖြစ်ကြောင်း အမြဲ ပြောကြသည်။

- မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက နိုင်ငံခြားမှာပါ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီး နိုင်ငံခြားတွင် အခြေချနေထိုင်ရာမှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသူ တစ်ဦးကမူ မြန်မာဘာသာဖြင့် စာတိုလေးများရေးနိုင်ရန် သို့မဟုတ် စနစ်တကျ တင်ပြဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရည် ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ခြင်းကို နောင်တရကြောင်း ဆိုပါသည်။ ထိုသူက ထောက်ပြသည်မှာ ဘာသာစကားနှစ်ခုအကြားတွင် ကွဲလွဲမှုများ မကြာခဏရှိတတ်ပြီး မြန်မာပြည်မှသူများသည် အင်္ဂလိပ်စကားလုံးများကို မှားယွင်းစွာ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်တတ်ကြကြောင်း ထောက်ပြသွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအတူပင် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ တက်ရောက်လာသူများကို မြန်မာများသည် တရားဝင် စီးပွားရေး ဆွေးနွေးမှုပုံစံများတွင် မြန်မာစကားသုံးခြင်းသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာကိုအသုံးပြုနိုင်ဟု အဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်သဖြင့် ထိုသည်မှာ တစ်စီး၊ ဖော်ကားသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆကြပြီး ထိုသို့ သုံးခိုင်းခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့ကို စာသိပ်မတတ်ဟု သွယ်ဝိုက် ဆိုလိုရာရောက်သည်ဟု ယူဆနိုင်ကြောင်းကိုလည်း ထောက်ပြ ဆွေးနွေးသွားခဲ့ပါသည်။

အခြားနိုင်ငံများမှ အတွေ့အကြုံများ

ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်းနှင့် အဆင့်မြင့်ပညာရေးကို နိုင်ငံတကာအသွင် ကူးပြောင်းလာသောခေတ်ကြီးတွင် အင်္ဂလိပ်စာသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေး အခွင့်အလမ်းများထံသို့ တံခါးဝင်ပေါက်တစ်ခုသဖွယ် အခန်းကဏ္ဍမှ မကြာခဏ ပါဝင်လျက် ရှိပါသောအခါ အင်္ဂလိပ်စာ ကျွမ်းကျင်မှုမရှိသောသူများသည် အစွန်အဖျားမှာပင် နေရသည်။ သို့မဟုတ် ထိုသို့ နေရမည့် အန္တရာယ်ကို ကြုံရမည်ကို ကြောက်ရွံ့သည်။ ကမ္ဘာအနှံ့မှ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများသည် နိုင်ငံခြားသွား ကျောင်းတက်နိုင်သည့် ငွေကြေးအရင်းအမြစ်များရှိသောအခါ နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို ပို၍ သင်ယူလေ့ရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် အာရှကျောင်းသားများသည် အင်္ဂလိပ်စာရေးပြသော နိုင်ငံများ သို့မဟုတ် သင်ကြားမှုဘာသာ-အင်္ဂလိပ်ဘာသာသုံး တက္ကသိုလ်များတွင် သွားရောက်၍ အဆင့်မြင့်ပညာဘွဲ့များကို ရယူရန် မကြာခဏ ရွေးချယ်လေ့ရှိကြသည်။ သို့ရာတွင် အာရှတွင်ရှိသော နိုင်ငံများအားလုံးသည် အင်္ဂလိပ်စာကို အဓိက အလေးထားခြင်း၊ အင်္ဂလိပ်စာ တစ်ခုတည်းကိုသာ အသုံးပြုခြင်း သို့မဟုတ် အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် အင်္ဂလိပ်စာ သုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းတို့၏ မူဝါဒများကို ပြောင်းလဲခြင်းတို့ မလုပ်ခဲ့ကြပေ။

မလေးရှားနိုင်ငံ

လွန်ခဲ့သော ၅၇ခုနှစ်တာ ကာလများအတွင်း မလေးရှားနိုင်ငံ၏ ဘာသာစကားမူဝါဒသည် ပြောင်းလဲမှုပေါင်းများစွာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာကဲ့သို့ပင် မလေးရှားတွင်လည်း အင်္ဂလိပ်စာသည် ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် တက္ကသိုလ်များ၏ တစ်ခုတည်းသော သင်ကြားမှုဘာသာစကား ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၅ခုနှစ်မှစ၍ မလေးစာကို အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်လည် စတင်အသုံးပြုခဲ့သည်။ နောက်ခန့်ကြာကာလများတွင် အသွင်ကူးပြောင်းမှုကာလတစ်ခုအတွင်း မလေးစာကို ဝိဇ္ဇာဘာသာရပ်များ သင်ကြားရာတွင် အသုံးပြုပြီး အင်္ဂလိပ်စာကို သိပ္ပံနှင့် နည်းပညာဘာသာရပ်များကို သင်ကြားရန် အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသားများနှင့် ဆရာ၊ဆရာမများအနေဖြင့် နောက်ဆုံးပေါ် သိပ္ပံဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှုများကို ခေတ်နှင့်အညီ ရင်ဘောင်တန်း သိရှိနိုင်ရန်အတွက် အင်္ဂလိပ်စာ လိုအပ်ပြီး မလေးစကားသည် အကြောင်းအရာနှင့် စကားရပ် ပြောင်းလဲမှု ပိုနေသော ဘာသာရပ်များအတွက် ပိုသင့်တော်သည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ ၁၉၇၀ပြည့်နှစ်များတွင် ပညာသင်ဆုကို မလေးဘာသာသို့ ဘာသာပြန်ဆိုရန်၊ မလေးဝေါဟာရသစ်များကို ဖန်တီးရန် အစိုးရ၏ ခိုင်ခိုင်မာမာ ပံ့ပိုးမှု ရှိခဲ့သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အထူးပြုဘာသာရပ်များတွင် ထည့်သွင်း သင်ကြားရသော ဘာသာရပ်များကို မလေးဘာသာဖြင့်သာ သင်ကြားရန် အစိုးရတက္ကသိုလ်များကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် ၂၀၀၂ခုနှစ်တွင် ဘာသာစကားမူဝါဒကို ပြောင်းပြန်လုပ်ခဲ့ပြီး အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် သိပ္ပံဘာသာရပ်များကို သင်ကြားမှု တဖန် ပြန်လည် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော သိပ္ပံသုတေသနသစ်များကို အရှိန်အဟုန် ကောင်းကောင်းဖြင့် မလေးဘာသာဖြင့် အချိန်မီ ဘာသာပြန်ပေးနိုင်သော ကျွမ်းကျင်ဘာသာပြန်များ မလုံလောက်ခြင်းကြောင့် နည်းပညာအခက်အခဲဖြစ်ပြီး ဤသို့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြန်သင်ကြားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နောင်ဆယ်စုနှစ်အတွင်းတွင် ပို၍သိသာထင်ရှားလာသည်မှာ အစိုးရ တက္ကသိုလ်များတွင် အင်္ဂလိပ်စာကို သုံးခြင်းသည် စိန်ခေါ်မှုများစွာကို ဖြစ်စေသည်ဟူသောအချက်သည် ပို၍ သိသာ ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ မလေးရှားနိုင်ငံတွင် ယခင်က မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့်အတွက် မလေးရှားနိုင်ငံ၏ အစောပိုင်း မူဝါဒရွေးချယ်မှုများ၏ ရလဒ်မှာ မလေးဘာသာ တစ်မျိုးတည်းသာ ပြောတတ်သူ မျိုးဆက်တစ်ခု ဖန်တီးပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဘာသာစကား ဗဟုသုတ အလုံအလောက် မရှိခြင်းနှင့် တက္ကသိုလ်ဆရာ၊ ဆရာမများအတွက် ထပ်ဆောင်းသင်တန်းများ မရှိခြင်းတို့ကြောင့် အချို့သော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများမှာ အခွင့်မသာခဲ့ကြရှာပေ။

အမျိုးသား

ဘာသာစကားမူဝါဒများသည် အင်္ဂလိပ်စာကို တက္ကသိုလ်တွင် သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် အသုံးပြုခြင်းကို ပံ့ပိုးကူညီရန် ရေရှည် ဂယက်ရိုက်ခတ်မှု အလားအလာများနှင့် လက်ရှိနည်းပညာ လုပ်နိုင်စွမ်းတို့ကိုပါ ထည့်သွင်း စဉ်းစားကာ ဘက်ပေါင်းစုံ ပေါင်းစည်းထားသော ချဉ်းကပ်မှုတစ်ခု၏ အကျိုးဆက်ရလဒ်သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အစိုးရတက္ကသိုလ်များတွင် သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် ရွေးချယ်စရာများပို၍ ထားပေးရန် အစိုးရမှ တောင်းဆိုခဲ့သည်။

မလေးရှားနိုင်ငံ၏ အတွေ့အကြုံအရ ယခု ဆုံးဖြတ်လိုက်သော မူဝါဒရွေးချယ်မှုများသည် နောင်ဆယ်စုနှစ်များစွာအထိ လက်တွေ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ရှိလာမည်ကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရင်း သေသေချာချာ တွေးခေါ် ရေးဆွဲရသည့် ဘာသာစကားမူဝါဒ၏ အရေးကြီးပုံကို ထင်ဟပ်ပြသနေပါသည်။ မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့် ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေးအပေါ် မလွဲမသွေ သက်ရောက်နိုင်သော “ထပ်ဆင့်အကျိုးများ” မည်သို့ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြနေပါသည်။ အမျိုးသား ဘာသာစကားမူဝါဒများသည် အင်္ဂလိပ်စာကို တက္ကသိုလ်တွင် သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် အသုံးပြုခြင်းကို ပံ့ပိုးကူညီရန် ရေရှည် ဂယက်ရိုက်ခတ်မှု အလားအလာများနှင့် လက်ရှိ နည်းပညာ လုပ်နိုင်စွမ်းတို့ကိုပါ ထည့်သွင်း စဉ်းစားကာ ဘက်ပေါင်းစုံ ပေါင်းစည်းထားသော ချဉ်းကပ်မှုတစ်ခု၏ အကျိုးဆက်ရလဒ်သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံ

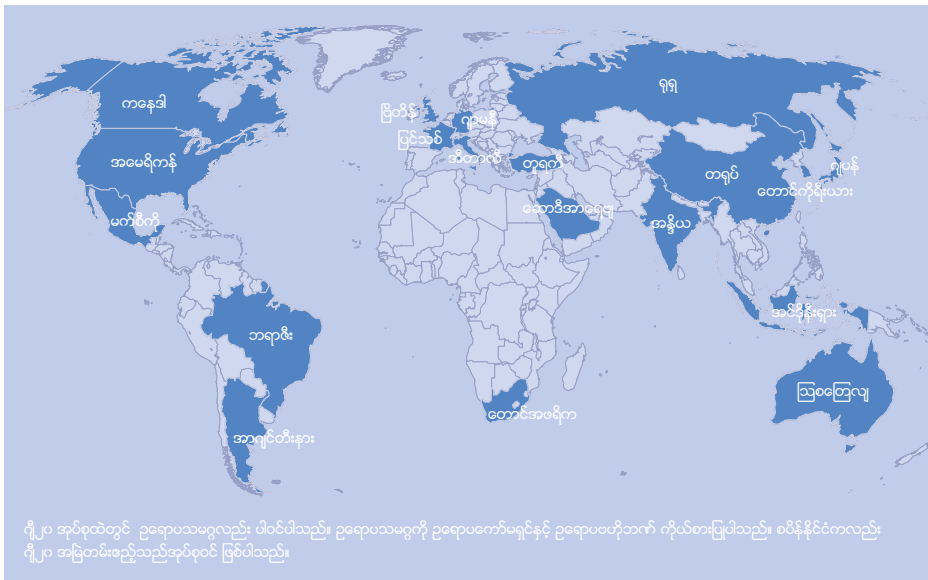
မြန်မာနိုင်ငံနှင့် မလေးရှားနိုင်ငံတို့နှင့် လုံးဝကွဲပြားစွာ ထိုင်းနိုင်ငံအစိုးရနှင့် ထိုင်းပညာရေးစနစ်အပေါ် မည်သည့် ဥရောပ အင်အားကြီးနိုင်ငံကမှ နိုင်ငံခြားဘာသာစကားတစ်ခု မဖြစ်မနေ သင်ရမည်ဟု တရားဝင် ပြဌာန်းခဲ့ခြင်းမျိုး မည်သည့်အခါမှ မရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုင်းနိုင်ငံ၏ သင်ကြားမှုဘာသာစကားသည် ထိုင်းစာသည် အဓိကဖြစ်ပြီး အင်္ဂလိပ်စာကို အချို့သော ပုဂ္ဂလိကကျောင်းများတွင်သာ တွေ့ရပါသည်။ ထိုင်းအဆင့်မြင့်ပညာရေးစနစ်တွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားသည် အခြားသော ဘာသာရပ် မြောက်များစွာထဲမှ ဘာသာရပ်တစ်ခုသာဖြစ်ပြီး ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၏ အင်္ဂလိပ်စာ ကျွမ်းကျင်မှု အဆင့်သည်လည်း ၎င်းတို့၏ ပညာရေးဆိုင်ရာ စွမ်းဆောင်မှုကို ကန့်သတ်နိုင်ခြင်း မရှိပေ။ ဤသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင်ရှိသော အခြေအနေနှင့် အလွန်ပင် ကွာခြားသော အခြေအနေတစ်ရပ် ဖြစ်ပြီး မလေးရှားနိုင်ငံ အခြေအနေနှင့်လည်း အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ကွာခြားနေပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ထိုင်းနိုင်ငံမှာလည်း ဘာသာစကားမူဝါဒနှင့် ပတ်သက်သည့် ဆွေးနွေးမှုများ ရှိပါသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံ နယ်စပ်ဒေသများတွင် ထိုင်းနိုင်ငံ တော်ဝင်တက္ကသိုလ်သည် မူလတန်းနှင့်အလယ်တန်းတွင် ထိုင်းဘာသာစကားမှလွဲ၍ အခြားသော ဘာသာစကားများနှင့် သင်ကြားမှုကို ရပ်ဆိုင်းရမည်လော၊ အားပေးရမည်လော အချေအတင် ငြင်းခုံနေကြပါသည်။ အစိုးရ၏ရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများကို ထိုင်းဘာသာစကားကို ကျွမ်းကျင်လာအောင် တိုက်တွန်းပေးခြင်းသည် အင်္ဂလိပ်စာကို နားလည်ခြင်းထက် ပို၍အရေးကြီး၏။ တချိန်တည်းမှာပင် မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းကျောင်းများတွင် အင်္ဂလိပ်စာရော ထိုင်းအပါ မဖြစ်မနေ သင်ကြားပေးခြင်းကြောင့် တိုင်းရင်းသား လူနည်းစုများအကြား ညံ့ဖျင်းသော ပညာရေးစွမ်းဆောင်မှု ဖြစ်စေသည်ဟု ဆရာ၊ ဆရာမများစွာက ယုံကြည်ကြသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံ၏ အတွေ့အကြုံအရ မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့်တွင် အင်္ဂလိပ်စာကို လိုသည်ထက် အာရုံစိုက်ခြင်းသည် သင်ယူမှုဖြစ်စဉ်အပေါ်တွင် ဆိုးရွားသည့် သက်ရောက်မှု အလားအလာတစ်ခု ရှိကြောင်း ဖော်ပြနေပါသည်။ ဤသည်မှာ အဆင့်မြင့်ပညာရေးအတွက်လည်း မှန်ကန်နေပါသည်။ အကယ်၍ ကျောင်းသူကျောင်းသားများအနေဖြင့် သင်ယူနေသည့် အသိပညာများကို မိမိတို့၏ မိခင်ဘာသာစကားတွင် သဘောတရားကို ပထမဦးစွာ အာရုံသွင်း နားလည်နိုင်ပါက (အင်္ဂလိပ်ဖြစ်စေ အခြားဘာသာစကားဖြစ်စေ) နိုင်ငံခြားဘာသာစကားတွင် စွမ်းဆောင်နိုင်သည်ထက် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဘာသာစကားတွင် ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ပြီး အရေးကြီးဆုံးမှာ ၎င်းတို့၏ အသိဉာဏ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စူးစမ်းလိုစိတ်ရှိသော ဘာသာရပ်တွင် ဖြစ်သည်ဟု ဘာသာဗေဒပညာရှင်များစွာက ယုံကြည်ကြသည်။ မလေးရှားအတွေ့အကြုံမှာကဲ့သို့ပင် ထိုင်းနိုင်ငံသည်လည်း အဆင့်မြင့်ပညာရေးမှ ဘာသာစကား မူဝါဒကို မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့် ဘာသာစကား သင်ကြားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြုလုပ်ခဲ့သော ရွေးချယ်မှုများမှ သီးခြား ခွဲ၍ မရနိုင်ကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြနေပါသည်။

အာရှနှင့် အာရှအလွန် အခြားနိုင်ငံများ

မြန်မာနိုင်ငံ အပါအဝင် ကမ္ဘာအနှံ့မှ ပညာရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူများစွာ တို့သည် အင်္ဂလိပ်စာသည် “တစ်ချက် တို့လိုက်ရုံဖြင့် အခက်အခဲ အကုန် ပျောက်အောင် စွမ်းနိုင်သော ဆေးကြိမ်လုံး”ဟု ယုံကြည် ကြပါသည်။ ဤချိတ်ဆက်မှုအရ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံး စီးပွားရေး စွမ်းဆောင် နေသော နိုင်ငံများထဲမှ အများစုသည် အင်္ဂလိပ်စာကို တစ်ခုတည်းသော သို့မဟုတ် အဓိက သင်ကြားမှု ဘာသာစကားအဖြစ် လုံးဝ မသုံးသည်မှာ မှတ်သားထိုက်ပါသည် (ပုံ(၁)ကို ကြည့်ရန်)။ တရုတ်နိုင်ငံ၊ တောင်ကိုရီးယား နိုင်ငံ၊ ဂျပန်နိုင်ငံတို့သည် မြင်သာထင်သာ ဥပမာများ ဖြစ်ပါသည်။ ဥရောပတွင် စကင်ဒီနေးဗီးယား နိုင်ငံများသည် အင်္ဂလိပ်စာ ကျွမ်းကျင်မှု အဆင့်ကောင်းများ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများထဲတွင် ရှိသော်ငြားလည်း တက္ကသိုလ်များတွင် ဘာသာအရပ်အချို့ကို သင်ကြားပို့ချမှုသည် အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် မဟုတ်ပေ။ နယ်သာလန်နိုင်ငံတွင် အခြေအနေ ဆင်တူပါသည်။

ပုံ(၁) - ရှိ ၂၀(ခေါ်) နိုင်ငံကြီးအုပ်စုဝင်နိုင်ငံများ

မြန်မာနိုင်ငံသည် အခြားသောနိုင်ငံများနှင့် အထူးသဖြင့် အာရှဒေသ နိုင်ငံများ၏ အတွေ့အကြုံများမှ များစွာ သင်ယူလေ့လာနိုင်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ နှိုင်းယှဉ်ကောက်ချက်များ ဆွဲရာတွင် ဂရုတစိုက် နှိုင်းယှဉ် လေ့လာသင့်ပြီး မတူညီသော သမိုင်းကြောင်း၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဘာသာဗေဒ အခြေအနေများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် သင့်ပါသည်။ ဥပမာ - မြန်မာနိုင်ငံမှ လူများစွာတို့သည် စင်္ကာပူနိုင်ငံကို ခေတ်မီမှု၏ စံနမူနာအဖြစ် စင်္ကာပူပုံစံကို အားကျလိုချင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ စင်္ကာပူနိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီဖြစ်ခြင်းတည်း ဟူသော တူညီသည့် သမိုင်းကြောင်း တစ်ခုရှိပြီး အဆင့်မြင့်ပညာရေး၏ တရားဝင် သင်ကြားမှုဘာသာစကားဖြစ်ခြင်း အပါအဝင် ကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုသော အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် အလွန်အမင်း အင်္ဂလိပ်စာတတ်မှုထားရှိသော နိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း စင်္ကာပူသည် သေးငယ်၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး အလွန်မြို့ပြပုံစံဆန်သော မြို့တော်နိုင်ငံလေးတစ်ခုဖြစ်ပြီး လူဦးရေများပြားပြီး ဘာသာစကား များပြားစွာ ရှိသည့် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် သင့်တော်သည့် ပုံစံတစ်ခုတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

အနောက်ဘက်ကို လေ့လာကြည့်လျှင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှနေ၍ အင်္ဂလိပ်စာကို ၎င်းတို့ အမှန်တကယ် အဓိကသုံးသော ဘာသာစကားနှင့် အဆင့်မြင့်ပညာရေးစနစ်၏ တူညီသော သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် သတ်မှတ်ရန် ရွေးချယ်ခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ အခြေအနေနှင့် သင့်တော်သယောင်ယောင် ရှိသော်လည်း အပေါ်ယံအားဖြင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အိန္ဒိယတွင် တရားဝင် ဘာသာစကား များစွာရှိပြီး မည်သည့် တရားဝင် ဘာသာစကားကိုမှ လူများစွာ ဘာသာစကားအဖြစ်

မယူဆကြပေ။ ထို့ကြောင့် ကွဲပြားခြားနားသော တိုင်းရင်းသားနှင့် ဘာသာစကား အုပ်စုများအကြား ပြောဆိုဆက်ဆံရေးတွင် လွယ်ကူချောမွေ့အောင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားမှ လုပ်ပေးသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ အခြေအနေနှင့် မတူညီသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တိကျပြတ်သားသော တိုင်းရင်းသားနှင့် ဘာသာစကားအရ လူများစုတစ်ခု ရှိသကဲ့သို့ မျှဝေယူခဲ့ရသော ကိုလိုနီသမိုင်းကြောင်း ရှိသော်လည်း အင်္ဂလိပ်စာသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် နက်ရှိုင်းစွာ အမြစ်တွယ်ခဲ့သလောက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အမြစ်မတွယ်ခဲ့ပေ။

အရှေ့တောင်အာရှဒေသတွင်းမှ နိုင်ငံများစွာတို့သည် ယခင်က မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့်တို့တွင် အင်္ဂလိပ်စာကို သင်ယူမှုဘာသာစကားအဖြစ် ဦးစားပေး အဆင့်မြင့်ခဲ့သည့် ဘာသာစကားမူဝါဒများကို ပြန်လည် စဉ်းစားသုံးသပ်နေကြသည်မှာ အဆင့်မြင့်ပညာရေးအပါအဝင် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ၏ စွမ်းဆောင်မှုအပေါ်တွင် ရေရှည် ဆိုးရွားသော သက်ရောက်မှုများ ရှိလာခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ ပေးရလျှင် ၂၀၁၃ခုနှစ်တွင် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံသည် တိုင်းရင်းသား ဘာသာစကားပေါင်း ၁၆၀မျှဖြင့် မိခင်ဘာသာစကားကို ပံ့ပိုးသည့် ဥပဒေတစ်ရပ်ကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဤပြောင်းလဲမှုသည် ကျောင်းသူကျောင်းသားများအနေဖြင့် အဓိက သဘောတရားများကို ၎င်းတို့၏ မိခင်ဘာသာစကားနှင့် ပထမဦးစွာ သင်ကြားခြင်း၏ အရေးကြီးမှုကို အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပြီး ဤသို့လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် အပေါ်ယံ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား သွက်လက်မှုထက် ဘာသာရပ်အကြောင်းအရာ လေ့လာသင်ကြားမှုကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းစေရန် ဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် အခြေခံဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှုများသည် သူချည်းသက်သက်ဆိုလျှင် နိုင်ငံတကာစင်မြင့်ထက်တွင် ယှဉ်ပြိုင်မှုကို သေချာပိုင်နိုင်စေရန် မလုံလောက်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုကာ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးကဏ္ဍမှလည်း ဤမူဝါဒသစ်ကို ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် မိခင်ဘာသာစကားသုံး ပညာရေးသည် ကျောင်းသူ၊ကျောင်းသားများအကြား စွမ်းဆောင်မှု နှုန်းထားများကို သိသိသာသာ ကောင်းမွန်စေနိုင်ကြောင်း ၂၀၀၆ခုနှစ်မှ စံပြစီမံကိန်းတစ်ခုမှ ပြသခဲ့ပါသည်။ တူညီသော အကြောင်းများအတွက် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည်လည်း ပထမတန်းတွင် အင်္ဂလိပ်စာ မဖြစ်မနေ သင်ယူရခြင်းကို ဖယ်ရှားခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် အခြားသောနိုင်ငံများနှင့် အထူးသဖြင့် အာရှဒေသ နိုင်ငံများ၏ အတွေ့အကြုံများမှ များစွာ သင်ယူလေ့လာနိုင်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ နှိုင်းယှဉ်ကောက်ချက်များ ဆွဲရာတွင် ဂရုတစိုက် နှိုင်းယှဉ် လေ့လာသင့်ပြီး မတူညီသော သမိုင်းကြောင်း၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဘာသာဗေဒ အခြေအနေများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် သင့်ပါသည်။ ဥပမာ - မြန်မာနိုင်ငံမှ လူများစွာတို့သည် စင်္ကာပူနိုင်ငံကို ခေတ်မီမှု၏ စံနမူနာအဖြစ် စင်္ကာပူပုံစံကို အားကျလိုချင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ စင်္ကာပူနိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီဖြစ်ခြင်းတည်း ဟူသော တူညီသည့် သမိုင်းကြောင်း တစ်ခုရှိပြီး အဆင့်မြင့်ပညာရေး၏ တရားဝင် သင်ကြားမှုဘာသာစကားဖြစ်ခြင်း အပါအဝင် ကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုသော အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် အလွန်အမင်း အင်္ဂလိပ်စာဗဟိုထားရှိသော နိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း စင်္ကာပူသည် သေးငယ်၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး အလွန်မြို့ပြပုံစံဆန်သော မြို့တော်နိုင်ငံလေးတစ်ခုဖြစ်ပြီး လူဦးရေများပြားပြီး ဘာသာစကား များပြားစွာ ရှိသည့် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် သင့်တော်သည့် ပုံစံတစ်ခုတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

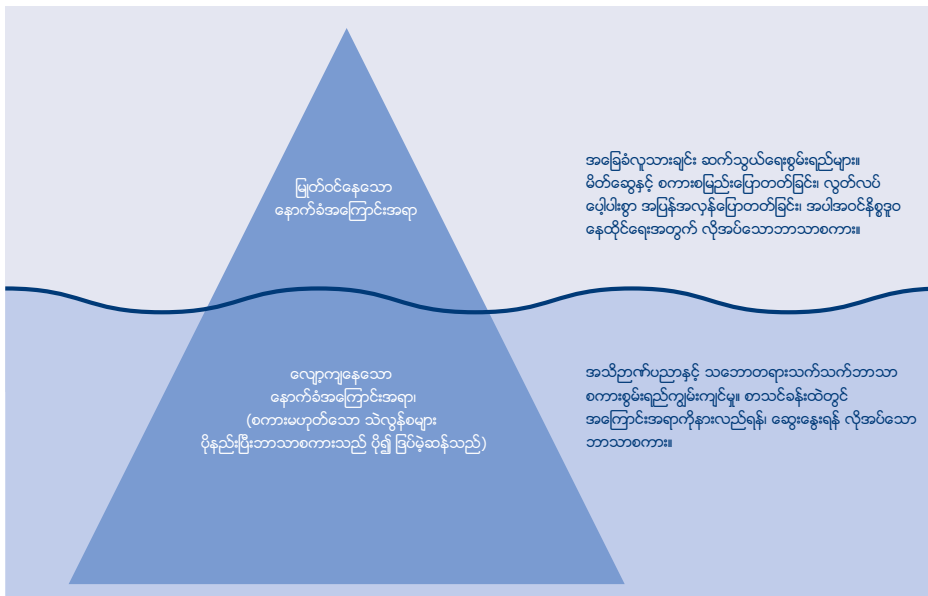
အနောက်ဘက်ကို လေ့လာကြည့်လျှင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှနေ၍ အင်္ဂလိပ်စာကို ၎င်းတို့ အမှန်တကယ် အဓိကသုံးသော ဘာသာစကားနှင့် အဆင့်မြင့်ပညာရေးစနစ်၏ တူညီသော သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် သတ်မှတ်ရန် ရွေးချယ်ခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ အခြေအနေနှင့် သင့်တော်သယောင်ယောင် ရှိသော်လည်း အပေါ်ယံအားဖြင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အိန္ဒိယတွင် တရားဝင် ဘာသာစကား များစွာရှိပြီး မည်သည့် တရားဝင် ဘာသာစကားကိုမှ လူများစု ဘာသာစကားအဖြစ် မယူဆကြပေ။ ထို့ကြောင့် ကွဲပြားခြားနားသော တိုင်းရင်းသားနှင့် ဘာသာစကား အုပ်စုများအကြား ပြောဆိုဆက်ဆံရေးတွင် လွယ်ကူချောမွေ့အောင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားမှ လုပ်ပေးသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ အခြေအနေနှင့် မတူညီသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တိကျပြတ်သားသော တိုင်းရင်းသားနှင့်

ဘာသာစကားအရ လူများစုတစ်ခု ရှိသကဲ့သို့ မျှဝေယူခဲ့ရသော ကိုလိုနီသမိုင်းကြောင်း ရှိသော်လည်း အင်္ဂလိပ်စာသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် နက်ရှိုင်းစွာ အမြစ်တွယ်ခဲ့သလောက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အမြစ်မတွယ်ခဲ့ပေ။

အရှေ့တောင်အာရှဒေသတွင်းမှ နိုင်ငံများစွာတို့သည် ယခင်က မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့်တို့တွင် အင်္ဂလိပ်စာကို သင်ယူမှုဘာသာစကားအဖြစ် ဦးစားပေး အဆင့်မြှင့်ခဲ့သည့် ဘာသာစကားမူဝါဒများကို ပြန်လည် စဉ်းစားသုံးသပ်နေကြသည်မှာ အဆင့်မြင့်ပညာရေးအပါအဝင် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ၏ စွမ်းဆောင်မှုအပေါ်တွင် ရေရှည် ဆိုးရွားသော သက်ရောက်မှုများ ရှိလာခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ ပေးရလျှင် ၂၀၁၃ခုနှစ်တွင် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံသည် တိုင်းရင်းသား ဘာသာစကားပေါင်း ငါးဆယ်ဖြင့် မိခင်ဘာသာစကားကို ပံ့ပိုးသည့် ဥပဒေတစ်ရပ်ကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဤပြောင်းလဲမှုသည် ကျောင်းသူကျောင်းသားများအနေဖြင့် အဓိက သဘောတရားများကို ၎င်းတို့၏ မိခင်ဘာသာစကားနှင့် ပထမဦးစွာ သင်ကြားခြင်း၏ အရေးကြီးမှုကို အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပြီး ဤသို့လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် အပေါ်ယံ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား သွက်လက်မှုထက် ဘာသာရပ်အကြောင်းအရာ လေ့လာသင်ကြားမှုကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းစေရန် ဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် အခြေခံဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှုများသည် သူချည်းသက်သက်ဆိုလျှင် နိုင်ငံတကာစင်မြင့်ထက်တွင် ယှဉ်ပြိုင်မှုကို သေချာပိုင်နိုင်စေရန် မလုံလောက်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုကာ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးကဏ္ဍမှလည်း ဤမူဝါဒသစ်ကို ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် မိခင်ဘာသာစကားသုံး ပညာရေးသည် ကျောင်းသူ၊ကျောင်းသားများအကြား စွမ်းဆောင်မှု နှုန်းထားများကို သိသိသာသာ ကောင်းမွန်စေနိုင်ကြောင်း ၂၀၀၆ခုနှစ်မှ စံပြစီမံကိန်းတစ်ခုမှ ပြသခဲ့ပါသည်။ တူညီသော အကြောင်းများအတွက် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသည်လည်း ပထမတန်းတွင် အင်္ဂလိပ်စာ မဖြစ်မနေ သင်ယူခြင်းကို ဖယ်ရှားခဲ့ပါသည်။

လက်ရှိ
သုတေသနပြုချက်များနှင့်
အရှေ့တောင်အာရှ
နိုင်ငံများစွာ၏ အတွေ့အကြုံအရ
ဒေသန္တရဘာသာစကားများကို
အထိခိုက်အနစ်နာခံစေပြီး
အင်္ဂလိပ်စာကို
သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ်
မြှင့်တင်သည့်
မူဝါဒတစ်ခုသည် သင်ယူမှုကို
ပျက်စီးယုတ်လျော့အောင်
လုပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း
ညွှန်းဆိုနေပါသည်။

ပုံ(၂) - ကမ်းမင်း၏ “ရေခဲတောင် သဘောတရား” (၁၉၈၄ခုနှစ်)

J. Cummins (1984), *Bilingualism and Special Education: Issues in Assessment and Pedagogy*, Clevedon, England: Multilingual Matters.

အင်္ဂလိပ်ဘာသာကို မိခင် ဘာသာစကားအဖြစ် မပြောသော အခြေအနေများတွင် အင်္ဂလိပ်စာကို သင်ကြားမှု ဘာသာ စကားအဖြစ် အသုံးပြုခြင်း၏ သက်ရောက်မှုများအပေါ် ပြုလုပ်ထားသည့် သုတေသနများအရ တွေ့ရှိရသည်မှာ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများသည် မိမိတို့သင်ကြားရမည့် ဘာသာရပ်နှင့် အင်္ဂလိပ်စာတို့ကို တပြိုင်တည်း နှစ်ခုလုံး သင်ယူနေရသောကြောင့်

သင်ယူတတ်မြောက်မှု ပိုနည်းခြင်း သို့မဟုတ် နှစ်ခုလုံးတွင် ထူးချွန်စွာ မတတ်မြောက်ခြင်းတို့ကို တွေ့ရပါသည်။ ဤနေရာတွင် ကမ်းမင်း၏ “ရေခဲတောင် သဘောတရား” (ပုံ၂)ကို ကြည့်ရန်) သည် ဆက်စပ်နေကာ ရေခဲတောင် ထိပ်ဖျားပိုင်းသည် အခြေခံ လူလူချင်း ဆက်သွယ်ရေး စွမ်းရည်များဖြစ်ပြီး အောက်ပိုင်းတွင် ပို၍နက်ရှိုင်းသော၊ ပို၍ ထုထည်ပမာဏ များပြားသည်မှာ အသိဉာဏ်ပညာ၊ သဘောတရားသက်သက် ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်မှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အပေါ်ယံ ဆက်သွယ်မှုအတွက် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား စွမ်းရည်များသည် အဆင့်မြင့် ပညာရေးတွင် အသုံးပြုရန်အတွက် လုံလောက်သော အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား စွမ်းရည်များ ရှိခြင်းနှင့် မတူပေ။ သဘောတရားသက်သက် ပညာရေးဆိုင်ရာ ဘာသာစကား စွမ်းရည်များကို ဒေသန္တရဘာသာစကားအတွင်း တည်ဆောက်သည်က အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

လက်ရှိ သုတေသနပြုချက်များနှင့် အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများစွာ၏ အတွေ့အကြုံအရ ဒေသန္တရဘာသာစကားများကို အထိခိုက်အနစ်နာခံစေပြီး အင်္ဂလိပ်စာကို သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် မြှင့်တင်သည့် မူဝါဒတစ်ခုသည် သင်ယူမှုကို ပျက်စီးယုတ်လျော့အောင် လုပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်းဆိုနေပါသည်။ ဖိလစ်ပိုင်ဖြစ်ရပ်ကဲ့သို့ပင် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသည် အင်္ဂလိပ်စကားကို ကောင်းကောင်း ပြောနိုင်သော်လည်း ၎င်းတို့သည် သင်ယူတတ်မြောက်၊ နားလည်ပြီး သဘောတရားသစ်များကို ကျင့်သုံးနိုင်စွမ်းမှာ အနည်းအကျဉ်းသာ ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ပညာသင်ကြားပေးသူများနှင့် မူဝါဒ ချမှတ်သူများသည် မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းအဆင့်တွင် အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားမှုကို တိုးမြှင့်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် အင်္ဂလိပ်စာကို တစ်ခုတည်းသော သင်ကြားမှုဘာသာစကားအဖြစ် သုံးခြင်းကြောင့် တွေ့ကြုံရမည့် စိန်ခေါ်မှုများကို တန်ပြန်နိုင်အောင် လုပ်ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆနေကြပုံရသည်။ ထို့ကြောင့် မူလတန်းပညာရေးတွင် အင်္ဂလိပ်စာ သင်ကြားသည့်နှစ် အရေအတွက် သိသိသာသာတိုးပြီး စောစီးစွာ စတင်လာကြသည်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့၏ အတွေ့အကြုံအရ ဤသို့ စောစီးစွာ ထိတွေ့မှုသည် အဆင့်မြင့်တန်း ပညာရေးရလဒ်များအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှု နည်းပါးကြောင်း ဖော်ပြနေပါသည်။

ဆက်လက်စဉ်းစားသုံးသပ်ရန်တွေ့ရှိချက်များနှင့် ပြဿနာများ

လက်ရှိအခါ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ဘာသာစကားမူဝါဒများနှင့် ပညာရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုအကြံပြုချက်များကိုရေးဆွဲရာတွင် အဖွဲ့အစည်းပေါင်းများစွာသည် ပါဝင်လုပ်ဆောင်လျက်ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံပညာရေးဝန်ကြီးဌာနအပြင်၊ UNICEF၊ ပညာရေးအတွက် မြန်မာတိုင်းရင်းသားများကွန်ယက်၊ (ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်းနိုင်ငံမှ နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဌာနမှ တစ်တံတဒေသရပ်ငွေကူညီပံ့ပိုးပြီး ဗြိတိသျှကောင်စီမှအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နေသည့်) ပျိုးပင်အစီအစဉ်၊ မဲလ်ဘုန်းတက္ကသိုလ်၊ မွန်၊ ကချင်နှင့် ရှမ်းလူမျိုးများ၏ ဒေသခံစာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအသင်းများပါဝင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ပညာရေးလက်ရှိအခြေအနေကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်သည့်ဘက်သို့ ဦးတည်ထားရုံမျှမက နောင်တွင်မူဝါဒဆိုင်ရာရွေးချယ်မှုများကို အကဲဖြတ်ရန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံပညာရေးကဏ္ဍတစ်လျှောက်လုံးတွင် ဦးစားပေးရမည့်ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ပါပွဲပေးပေးရန်ရည်ရွယ်သောလုပ်ငန်းစဉ် တစ်ခုဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ဘက်စုံပညာရေးကဏ္ဍပြန်လည်သုံးသပ်ချက်အတွင်းသို့ အကြံပြုချက်များကို တစ်တံတဒေသထည့်သွင်းနေပါသည်။ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးအကြံဉာဏ်ရယူမှုများ၊ အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးမှုများနှင့် ကျွမ်းကျင် ပညာရှင်များ၏ သွင်းအားစုများအားလုံးကို အဆင့်တိုင်းတွင်ကျင်းပနေပါသည်။ လက်ရှိရေးဆွဲနေသည့် အထွေထွေမူဝါဒသည် ပြည်နယ်နှင့် ပြည်ထောင်စုရူထောင်များကို အားလုံးပေါင်းစည်းပေးလိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတူပင် စကားမပြောနိုင်သူများအတွက် သင်္ကေတသုံးဘာသာစကားနှင့် အမြင်အာရုံချို့ယွင်းမှုနှင့်ဆက်စပ်နေသည့် ဆက်သွယ် ပြောကြားမှုဆိုင်ရာ ပြဿနာများသာမက ပြောဆိုသုံးစွဲနေကြသည့် ဘာသာစကားများကိုပါ ထည့်သွင်းပါလိမ့်မည်။

ဘာသာစကားကွဲပြားမှုများကို ကွဲပြားခြားနားသော နှီးနွယ်ပါဝင်သူများသည် သူတို့ကိုယ်ကျိုးမျှော်လင့်ချက်များနှင့် လက်ရှိ ကြုံတွေ့နေရသည့် ပြဿနာများကို နားလည်မှုအပေါ် မူတည်ပြီး မတူညီသည့်နည်းလမ်းများဖြင့် ချဉ်းကပ်ကြပါသည်။

ဘာသာစကားကွဲပြားမှုများကို ကွဲပြားခြားနားသော နှီးနွယ်ပါဝင်သူများသည် ၎င်းတို့ကိုယ်ကျိုးမေ့လျော့ချက်များနှင့် လက်ရှိကြုံတွေ့နေရသည့်ပြဿနာများကို နားလည်မှုအပေါ် မူတည်ပြီး မတူညီသည့်နည်းလမ်းများဖြင့်ချဉ်းကပ်ကြပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ဘာသာစကားမတူကွဲပြားမှုကို ပြဿနာတစ်ခုအဖြစ်၊ အခွင့်အရေးဆိုင်ရာကိစ္စတစ်ခုအဖြစ် သို့မဟုတ် ရင်းမြစ်တစ်ခုအဖြစ်ရှုမြင်နိုင်ပါသည်။ ဘာသာစကားကိုပြဿနာတစ်ခု အဖြစ်ရှုမြင်သည့်အနေအထားသည် ဘာသာစကားများလွန်းလျှင် မလိုအပ်သည့်ကုန်ကျစရိတ်များ၊ စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုများဖြစ်လာနိုင်သည်ဟုယူဆပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် လူနည်းစုဘာသာစကားများကြောင့် အမျိုးသားရေးဝါဒီဆန့်ကျင်သည့်အယူအဆများ မြှင့်တင်ပေးနိုင်သည်ဟူသော ကြောက်စိတ်က ထိုအမြင်ကို မီးလောင်ရာလေပင်သလိုဖြစ်စေသည်။ ဘာသာစကားကိုအခွင့်အရေးတစ်ခု အဖြစ်ရှုမြင်သည့်ချဉ်းကပ်မှုမှာတော့ လူမျိုးကြီးဘာသာစကားတစ်ခုဖြစ်စေ၊ လူနည်းစုဘာသာစကားဖြစ်စေ၊ တရားဝင် ဘာသာစကားဖြစ်စေ၊ တိုင်းရင်းသားဘာသာစကားဖြစ်စေ၊ ဘာသာစကားတစ်ခုချင်းစီနှင့် ဘာသာစကားတိုင်းကို တန်းတူညီမျှသည့် အဆင့်တန်းသတ်မှတ်ပေးသည်။ နိုင်ငံ၏သမိုင်းကြောင်းအနေအထားနှင့် ဘာသာစကားပြော ကြားသော လူအုပ်စုများ၏ အရွယ်အစားကွဲပြားခြင်းတို့အရ ဤသို့ချဉ်းကပ်မှုသည် အပြုသဘောဆောင်သော သို့မဟုတ် လက်တွေ့ကျသောအချက်များကို ကျော်သွားနိုင်သည့်အန္တရာယ်လည်းရှိပါသည်။ ဘာသာစကားကို ရင်းမြစ်တစ်ခု အနေဖြင့်ကြည့်သည့်ရူထောင်တစ်ခုကမူ ဘာသာစကားကို အသိဉာဏ်နှင့် ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာရင်းမြစ်တစ်ခုအနေဖြင့် ထင်မြင်သည်။ ဘာသာစကားတိုင်းကိုတော့ တန်းတူဆက်ဆံမည်မဟုတ်ဘဲ ဘာသာစကားတစ်ခုချင်းစီ၏ လုပ်ဆောင်နိုင်မှု အပေါ် မူတည်၍ ခွဲခြားဆက်ဆံသွားပါသည်။ ဤရူထောင်ကကြည့်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပညာရေးအတွက် ဘာသာစကားမူဝါဒနှင့်ဆက်နွှယ်ပြီး ထည့်သွင်းစဉ်းစားစရာများစွာရှိပါသည်။

ဒေသခံ မူဝါဒချမှတ်သူများ၊ တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်သူများသာမက အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား၏ အခန်းကဏ္ဍနှင့်ပတ်သက်၍ ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြမည့်

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဘက်စုံပညာရေးကဏ္ဍသုံးသပ်မှုဖြစ်စဉ်တွင် ပါဝင်နေကြသူများကိုပါ ကူညီပေးနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသော အဓိကသတင်းစကားအချို့ကို အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတွင် တက်ရောက်လာကြသူများက သဘောတူအတည်ပြုခဲ့ကြပါသည်။

- မြန်မာနိုင်ငံ၏တက္ကသိုလ်များအတွက် အကောင်းဆုံးသောဘာသာစကားရွေးချယ်မှုသည် အင်္ဂလိပ်စာ သို့မဟုတ် မြန်မာစာမဟုတ်ဘဲ ထိုနှစ်ခုကိုတွဲထား၊ ပေါင်းစပ်ထားခြင်းများဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မူဝါဒချမှတ်သူများနှင့် တက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်သူများသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေးတွင် အနည်းဆုံးသင်ကြားမှု ဘာသာအထောက်အကူနည်းလမ်းအဖြစ် မြန်မာစာအသုံးပြုခြင်းကို တိုက်တွန်းအားပေးသင့်ပါသည်။
- သင်ယူမှုဖြစ်စဉ်တွင် လုံလောက်သော ဘာသာစကားကျွမ်းကျင်မှုမရှိသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများအား စာလိုက်နိုင်စေရန် ဘာသာစကားပံ့ပိုးမှုကို (မြန်မာဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ) ထည့်သွင်းပေးရပါမည်။
- တက္ကသိုလ်ဆရာ၊ ဆရာမများ၏ သင်ကြားမှုနည်းစနစ်များကို ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန်ရည်ရွယ်သောလုပ်ငန်းခွင် ကျွမ်းကျင်မှုဆိုင်ရာသင်တန်းများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် မြန်မာဘာသာတို့ဖြင့် ပေးရန်လိုအပ်ပါသည်။
- မူလတန်းမှသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေးအထိ ဘာသာစကားမူဝါဒသည် ခိုင်မာသည့်အုတ်မြစ်ပေါ်တွင် ရပ်တည်ရမည့်အပြင် ဘက်ပေါင်းစုံပေါင်းစည်းပါဝင်သည့်ချည်းကပ်မှုအပေါ်တွင် အခြေခံရမည်။ မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်း အဆင့်များတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ရွေးချယ်မှုများသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေး၏ လိုအပ်ချက်များဘက်သို့ ဦးတည်လုပ် ဆောင်သွားသင့်ပါသည်။
- မူလတန်းနှင့် သို့မဟုတ် အလယ်တန်းအဆင့်များတွင် အင်္ဂလိပ်စာပို၍သင်ကြားပေးခြင်းသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေး၏ ဘာသာစကားနှင့် ဆက်စပ်နေသည့်စိန်ခေါ်မှုများကိုရင်ဆိုင်ရန် အထောက်အကူဖြစ်ချင်လိမ့်မည်။ ဘာသာစကားတစ်ခု၏သင်ယူချိန်သည် ထိုဘာသာစကားကိုပိုင်နိုင်မှုအရည်အသွေးနှင့် တန်းတူညီမျှသည်မှာအလွန်ရှားပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် မြန်မာဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ တိုင်းရင်းသားဘာသာများဖြင့်ဖြစ်စေ မိခင်ဘာသာ စကားသုံးသည့် ခိုင်မာအားကောင်းသောပညာရေးဖြစ်လာစေအောင်လုပ်ဆောင်ခြင်းကို မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်း အဆင့်များတွင် အာရုံစိုက်သင့်ပါသည်။
- အနည်းငယ်သောတက္ကသိုလ်များတွင်ရွေးချယ်ထားသည့်ဘာသာရပ်များအတွက် ‘အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်သင်ကြားခြင်း’ သို့မဟုတ် ‘နိုင်ငံတကာ’လမ်းကြောင်းဖြင့် သင်ကြားခြင်းတို့သည် ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်သည့် ရွေးချယ်စရာနည်း လမ်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်ဘာသာရပ်များကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်သင်ကြားပြီး မည်သည့်ဘာသာရပ်များကို မြန်မာဘာသာဖြင့်သင်ကြားမည်ဆိုသည်မှာ လူမှုအဖွဲ့အစည်းများပါဝင်သည့် ဆွေးနွေးမှုများ၏ရလဒ်တစ်ခုဖြစ်သင့်ပြီး၊ လုပ်အားဈေးကွက်မှ လိုအပ်ချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်ပါသည်။
- အချို့သောဘာသာရပ်များကို ဘာသာစကားတစ်ခုဖြင့်သင်ကြားခြင်းက အခြားဘာသာတစ်ခုဖြင့်သင်ကြားခြင်းထက် ပို၍သင့်တော်မည်ဖြစ်သော်လည်း မူဝါဒချမှတ်သူများနှင့် ပညာရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုဆောင်ရွက်သူများအနေဖြင့် ‘domain collapse’ ခေါ်သော နိုင်ငံခြားဘာသာစကားဖြင့်တက္ကသိုလ်ဘွဲ့တစ်ခုရအောင်လေ့လာသင်ကြားသူများသည် မြန်မာစာဖြင့်အချို့သောအကြောင်းအရာများကို မဆွေးနွေးနိုင်သော သို့မဟုတ် အချို့သောကိစ္စများ မလုပ်နိုင် တော့သောအခြေအနေဟူသည့်အန္တရာယ်ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်လိုအပ်ပါသည်။
- မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် အရေးကြီးသည်ဟုယူဆသော ဘာသာရပ်များအတွက် အရည်အသွေးမြင့်မားသည့် မြန်မာစာသုံးဖတ်စာအုပ်များထုတ်လုပ်ရန် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသင့်ပါသည်။ နိုင်ငံတကာမိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများသည်လည်း ထည့်သွင်းသင့်သည့်အကြောင်းအရာများရွေးချယ်ရာတွင် ကူညီပေးနိုင်ပြီး မြန်မာဘာသာသို့ ဘာသာပြန်နိုင်သည့် သို့မဟုတ် မြန်မာမှုပြနိုင်သည့် နိုင်ငံခြားဘာသာသုံးဖတ်စာအုပ်များကို အကြံပြုပေး နိုင်ကြပါသည်။
- မြန်မာစာအဖွဲ့ကဲ့သို့သော အမျိုးသားအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများသည် မြန်မာစာအတွက် အဘိဓာန်များ၊ ဘာသာပြန် သည့်အလေ့အထများနှင့် အချို့သောဒစ်ဂျစ်တယ်ရင်းမြစ်များကို ခေတ်နှင့်ညီအောင်ပြင်ဆင်ဆောင်ရွက်ပေးသင့်ပြီး လက်ရှိအချိန်တွင် ၎င်းတို့မှာ အင်္ဂလိပ်စာနောက်တွင် နောက်ကျကျန်နေခဲ့သဖြင့် လူမှုအဖွဲ့အစည်း၏လိုအပ်ချက်များကို ပြည့်မီအောင် ထိရောက်စွာဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပေ။

ဤစာတမ်းသည် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတွင် ဆွေးနွေးကြသူများနှင့် တက်ရောက်လာကြသူများ၏ အမြင်များကို အနှစ်ချုပ် ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပြီး ဗြိတိသျှအကယ်ဒမီ သို့မဟုတ် ပြင်သစ်အရှေ့တိုင်းဘာသာရပ်များလေ့လာရေးကျောင်းတို့၏အမြင်များကို ကိုယ်စားပြုခြင်းမရှိပေ။

ဗြိတိသျှအကယ်ဒမီ

ဗြိတိသျှအကယ်ဒမီသည် ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်းနိုင်ငံနှင့် နိုင်ငံတကာတွင် လူမှုဘာသာရပ်များနှင့် လူမှုသိပ္ပံဘာသာရပ်များ၏ အကျိုးစီးပွားကို ကိုယ်စားပြုသလိုမြှင့်တင်ပေးနေသော လွတ်လပ်၍အမှီအခိုကင်းသော ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များအဖွဲ့ အစည်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ဗြိတိသျှအကယ်ဒမီအဖွဲ့ဝင်များအနေဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားသောပညာရှင်များ သုတေသနပညာရှင်များဖြင့်ဖွဲ့စည်းထားပြီး အသိအမြင်ဗဟုသုတများနှင့် အတွေးအခေါ်များကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှုများနှင့် သုတေသနပွဲများမှတစ်ဆင့် ဖလှယ်နိုင်ရန် ကူညီပံ့ပိုးပေးပြီး မူဝါဒချမှတ်နိုင်အောင် သက်သေအထောက်အထားများကူညီပေးသလို၊ အများပြည်သူ၏ နားလည်သဘောပေါက်မှုကိုမြှင့်တင်ပေးရန်နှင့် အချေအတင်ပြောဆိုဆွေးနွေးနိုင်ရေး ပိုမိုအားကောင်းရန် ပံ့ပိုးပေးပါသည်။ ဗြိတိသျှအကယ်ဒမီသည် ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်းနိုင်ငံအနှံ့အပြားနှင့် အခြားသောကမ္ဘာ့နေရာများတွင် လူမှုသိပ္ပံဘာသာရပ်များနှင့် လူမှုဘာသာရပ်များရှိ ဘာသာရပ်များတွင် သုတေသနလုပ်ငန်းများအား ရံပုံငွေများပံ့ပိုးပေး လျက်ရှိပါသည်။

www.britac.ac.uk

ပြင်သစ်နိုင်ငံအရှေ့တိုင်းပညာရပ်များလေ့လာရေးဌာန (École française d'Extrême-Orient)

ပြင်သစ်နိုင်ငံအရှေ့တိုင်းပညာရပ်များလေ့လာရေးဌာန (EFO) သည် ပြင်သစ်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး အာရှလူ့ဘောင်အဖွဲ့ အစည်းများ သုတေသနလေ့လာခြင်းကို အဓိကထားပါသည်။ EFO ရန်ကုန်ရုံးခွဲသည် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အစောပိုင်းထဲမှ စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သောရုံးတစ်ရုံးဖြစ်ပြီး သမိုင်း၊ ဘာသာဗေဒ၊ တိုင်းရင်းသားမတူကွဲပြားမှုများနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ယဉ်ကျေးမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ သုတေသနကိုပံ့ပိုးပေးနေပါသည်။ EFOသည် အခြားသောကမ္ဘာ့အနှံ့အပြားမှ ပြင်သစ်သုတေသန ဌာနများနှင့်လည်း လက်တွဲပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရုံမက ဥရောပညွန့်ပေါင်းအဖွဲ့၏ အာရှကွင်းဆင်းလေ့လာမှု (European Consortium for Asian Field Study- ECAF) မှတစ်ဆင့် ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်းနိုင်ငံမှ အဆင့်မြင့်ပညာရေးအဖွဲ့ အစည်းများနှင့်လည်း လက်တွဲဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

www.efeo.fr

THE BRITISH ACADEMY
10–11 Carlton House Terrace
London SW1Y 5AH
www.britishacademy.ac.uk
Follow us @britac_news

Registered Charity: Number 233176

June 2015

©The British Academy 2015

Prepared by:

Oakleigh Consulting Limited
Suite 626 Sunlight House
Quay Street
Manchester M3 3JZ
T: 0161 835 4100
www.oakleigh.co.uk

Designed and typeset by Soapbox, www.soapbox.co.uk